

วัดบ้านซ้อง

สถานที่ตั้ง

เลขที่ ๘๖ หมู่ที่ ๒ ตำบลบ้านซ้อง
อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี

ประวัติความเป็นมา

มีเรื่องเล่าสืบกันมาว่าเมื่อต้นสมัยรัชกาลที่ ๑ พระอาจารย์มะนาวเขียวได้พาญาติโยมขึ้นข้างอพยพมาจากเมืองเวียงจันทน์ด้วยกัน ๔ คน คือ พระอาจารย์มะนาวเขียว โยมชายไม่ทราบชื่อ โยมหญิงชื่อผู้เฒ่าก้อและคนทรงเจ้าชื่อนางประทุมมา ทั้งหมดได้มาพักอยู่ที่ศาลเจ้าปู่ตาซึ่งอยู่ห่างจากวัดบ้านซ้องไปทางทิศเหนือประมาณ ๕๐๐ เมตร

วันหนึ่ง ระหว่างการออกหาอาหารตามบริเวณใกล้ๆ ที่พัก ได้พบวิหารร้างเล็กๆ หลังหนึ่งกลางดงตะเคียนและพิกุล ภายในมีพระพุทธรูปศิลา รอบๆ มีซากโบราณวัตถุซึ่งมีพิชพันธุไม้ปกคลุมอยู่ พระอาจารย์มะนาวเขียวได้มาตรวจดูสถานที่แล้ว

เห็นว่าเป็นชัยภูมิที่เหมาะสม จึงพาญาติโยมย้ายจากศาลเจ้าปู่ตามาอาศัยอยู่ที่วัดร้างนี้แล้วบูรณะซ่อมแซมทำเป็นที่อยู่อาศัย

ต่อมา มีครอบครัวลาวอพยพมาสมทบอยู่เรื่อยๆ จนเกิดขาดแคลนข้าวปลาอาหารน้ำดื่มน้ำใช้ พระอาจารย์จึงพาญาติโยมขุดสระขนาดใหญ่ขึ้นทางทิศตะวันตกของวัด พบช่องจมนดินอยู่ใบบึง มีขนาดใหญ่กว่าล้อเกวียน เนื้อคล้ายทองสัมฤทธิ์ ก็ช่วยกันขุดขึ้นมาทำความสะอาดแล้วนำไปแขวนไว้ที่กิ่งพิกุลใหญ่ คนทั้งหลายก็เอาไม้มาตีเล่นบ้าง เอาอิฐมาเคาะเล่นบ้าง แต่ตีเท่าไรก็ไม่มีเสียงดัง แต่เมื่อเลิกตี ช่องใหญ่กลับดังกังวานสนั่นหวั่นไหวไปทั่วบริเวณวัด พร้อมกับเกิดท้องฟ้ามีดครึ้ม พายุปั่นป่วน ทำให้ผู้คนแตกตื่น พระอาจารย์จึงให้นางประทุมมาเชิญเจ้าเข้าทรง จึงได้ทราบว่าช่องใหญ่นี้เป็นของคู่บ้านคูเมือง มีเทพเจ้ารักษาอยู่ ถ้าขุดขึ้นมาใช้จะเกิดเหตุเภทภัยต่างๆ นานา ให้นำไปฝังไว้ที่เดิมแล้วจะอยู่เย็นเป็นสุข

พระอาจารย์จึงให้ญาติโยมช่วยกันนำไปฝังไว้ที่เดิมแล้วหาแหล่งขุดสระน้ำใหม่ ในค้ำคั้นนั้น ช่องใหญ่ก็ตั้งขึ้นเองอีกครั้ง แต่เป็นเสียงที่เพราะจับใจ ผู้คนทั้งหลายก็โจษจันกันไปทั่ว พระอาจารย์มะนาวเขียวจึงประกาศให้คนทั้งหลายในหมู่บ้าน

รักษาศีล ทำบุญให้ทาน แล้วอุทิศส่วนกุศลไปให้บรรพบุรุษและเทพเจ้าพร้อมกับตั้งชื่อวัดร้างนี้ว่า “วัดบ้านซ้องใหญ่” ซึ่งใช้สืบกันมาจนถึงทุกวันนี้

วัดtibon

สถานที่ตั้ง

หมู่ที่ ๔ ตำบลบ้านฆ้อง
อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี

ประวัติความเป็นมา

สร้างเมื่อก่อน พ.ศ. ๒๓๘๔ ประกาศตั้งวัดเมื่อ พ.ศ. ๒๓๘๔ ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อ วันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ.๒๕๑๒ ในสมัยอยุธยาตอนปลาย ได้มีบุคคลหนึ่งเรียกกันว่า อาจารย์แจ้ ได้พากันเดินทางร่วมขบวนมาพร้อมกับพี่น้องญาติโยม มาพำนักอยู่ ณ ที่ตั้งของหมู่บ้านนี้ เพราะว่าทำเลดีเหมาะสมกับการเพาะปลูก จึงตั้งหลักฐานอยู่อยู่ ณ ที่นี้ ในบริเวณนี้เองมีบอนชนิดหนึ่ง ขึ้นอยู่ตามธรรมชาติสามารถกินดิบ ๆ ได้โดยไม่ต้องแกง และไม่เกิดอาการคันเหมือนกับบอนทั่ว ๆ ไป จึงพากันเรียกชื่อแหล่งนี้ว่า บอนดี และเพี้ยนเป็น ดิบวร และดิบอน ในที่สุด

หลวงพ่อดังใจ วัดดิบอน

วัดปอมะกรูด

สถานที่ตั้ง

วัดบ่อมะกรูด เป็นวัดราษฎร์ ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ ๗ ตำบลบ้านซ้อง อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี

ประวัติความเป็นมา

วัดบ่อมะกรูดหรือที่เรียกกันว่า วัดบ้านซ่าง ซ่างเป็นวัดคู่บ้านคู่เมือง คู่บารมีของกษัตริย์ไทยมานานตั้งแต่สมัยโบราณ น้อยวัดนักที่จะสร้างวัดอุ้มงคลเกี่ยวกับซ่าง หากไม่มีประวัติที่ผูกพันเกี่ยวกับซ่างมาในอดีตก็ต้องมีวิชาเกี่ยวกับซ่างมาแน่นอน เช่นเดียวกับวัดบ่อมะกรูด ที่มีประวัติความเป็นมาผูกพันเกี่ยวกับซ่างมาตั้งแต่สมัยอดีต วัดบ่อมะกรูดแต่เดิมเรียกว่า “วัดบ้านซ่าง” เพราะสมัยก่อนการเดินทางค้าขายจะใช้ซ่างเป็นพาหนะ เมื่อเดินทางผ่านเส้นทางนี้จะพาซ่างมาพักที่ลานวัด เนื่องจากบริเวณแห่งนี้ใกล้แหล่งน้ำและอาหาร ชาวบ้านทั่วไปเรียกกันจนติดปากว่า “วัดบ้านซ่าง” ตำบลบ่อมะกรูด คือบ้านที่มีซ่างมาพัก (ปัจจุบันมีผู้เฒ่า ผู้แก่ในเขตบ้านซ้อง ยังเรียกบ่อมะกรูดว่าบ้านซ่างอยู่ หรือแม้แต่ประวัติหลวงพ่อดาวัดพะเนียงแตก ท่านเป็นคนโพธาราม บวชที่วัดบ้านซ้อง เกิดที่ตำบลผักกูด อาจเรียกเพี้ยนติดต่อกันจนกลายเป็นวัดบ่อมะกรูด เพราะสมัยก่อนยังเป็นตำบลบ่อมะกรูด เมื่อทางการรวมตำบลเข้าด้วยกัน คือตำบลบ่อมะกรูดรวมเข้าตำบลบ้านซ้อง จึงเปลี่ยนมาเป็นวัดบ่อมะกรูด ตำบลบ้านซ้อง อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี

สวนสุขภาพ หนองกลางแตง

“ บ้านฮ่องตำบลหน้าอยู่ สิ่งแวดล้อมดี
มีชุมชนเข้มแข็ง สาธารณูปโภคพร้อม
น้อมนำวิถีเศรษฐกิจพอเพียง ”

ประเพณี ตำบลบ้านซ้อง

สารทข้าวหลาม

สารทข้าวหลาม

วันออกพรรษา ตรงกับวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ เป็นสำคัญวันหนึ่งของพระภิกษุสงฆ์ คือ เป็นวันสิ้นสุดการจำพรรษา หรือออกจากพรรษาที่ได้อธิษฐานเข้าจำพรรษาตลอดระยะเวลา ๓ เดือน ในวันออกพรรษาในพระไตรปิฎกกล่าวไว้ว่า เป็นวันที่ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าเสด็จลงจากสวรรค์ชั้นดาวดึงส์มายังโลกมนุษย์ หลังจากที่พระองค์ได้เสด็จไปจำพรรษา และแสดงพระธรรมเทศนาโปรดเทพบุตรพุทธมารดา ซึ่งอยู่สวรรค์ชั้นดุสิต แต่ลงมาฟังพระธรรมเทศนาที่ชั้นดาวดึงส์ทุกปี (หรือเดือน ๘ หลัง ถ้ามีเดือน ๘ สองหน) และจะสิ้นสุดลงในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ หรือวันออกพรรษา

ประเพณี ตำบลบ้านซ้อง

แก้ห่อข้าว

แก้ม้อข้าว

วันขึ้น ๑๕ ค่ำเดือน ๑๐ ทุกปี ชาวไทยเชื้อสายลาวเวียงในราชบุรี ถือว่าเป็นวันสารทลาว ชาวบ้านมาทำบุญ แก้ม้อข้าวห่อ โดยแต่ละครอบครัวนำ ข้าวห่อ ซึ่งภายในบรรจุข้าวสวย กับข้าว ผลไม้ ไปวางไว้หน้าเจดีย์ผิบบรรพบุรุษของตน คอยเวลาเมื่อ พระบวชศาลาการเปรียญฉันทเพลเสร็จ ก็จะได้ทำพิธีแก้ม้อข้าวห่อกัน

ประเพณี ตำบลบ้านซ้อง

เข้าพรรษา

เข้าพรรษา

วันเข้าพรรษา เป็นวันสำคัญวันหนึ่งในพระพุทธศาสนาที่พระสงฆ์เถรวาทจะอธิษฐานว่าจะพักประจำอยู่ ณ ที่ใดที่หนึ่งตลอดฤดูฝนเป็นระยะเวลา ๓ เดือนตามที่พระธรรมวินัยได้บัญญัติไว้โดยไม่ไปค้างแรมที่อื่น หรืออาจพูดเป็นภาษาทั่วไปว่า จำพรรษา (พรรษา แปลว่า ฤดูฝน , จำ แปลว่า พักอยู่) พิธีเข้าพรรษานี้ถือว่าเป็นข้อปฏิบัติสำหรับพระสงฆ์โดยตรง ไม่สามารถละเว้นได้ทุกกรณี ซึ่งการเข้าพรรษตามปกติจะเริ่มนับตั้งแต่วันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๘ ของทุกปี (หรือเดือน ๘ หลัง ถ้ามีเดือน ๘ สองหน) และจะสิ้นสุดลงในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ หรือวันออกพรรษา

ประเพณี ตำบลบ้านซ้อง

ออกพรรษา

ออกพรรษา

วันออกพรรษา ตรงกับวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ เป็นสำคัญวันหนึ่งของพระภิกษุสงฆ์ คือ เป็นวันสิ้นสุดการจำพรรษา หรือออกจากพรรษาที่ได้อธิษฐานเข้าจำพรรษาลงตลอดระยะเวลา ๓ เดือน ในวันออกพรรษาในพระไตรปิฎกกล่าวไว้ว่า เป็นวันที่ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าเสด็จลงจากสวรรค์ชั้นดาวดึงส์มายังโลกมนุษย์ หลังจากที่พระองค์ได้เสด็จไปจำพรรษา และแสดงพระธรรมเทศนาโปรดเทพบุตรพุทธมารดา ซึ่งอยู่สวรรค์ชั้นดุสิต แต่ลงมาฟังพระธรรมเทศนาที่ชั้นดาวดึงส์ทุกปี (หรือเดือน ๘ หลัง ถ้ามีเดือน ๘ สองหน) และจะสิ้นสุดลงในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ หรือวันออกพรรษา